

Fogam alatt

Torok Csaba

(Ennek, annak, sok szeretettel)

*Koromfeketébe borult itt a rőt homok alattunk, ládd!
A zöld hajtás lassan szénné válik, de el nem éghet végleg,
bárhogy kívánja is látható lángnak emelő szabadját.
Gyökere nem kap, nem ad már semmit tovább, ül csak alatta,
s tart ijesztőt sasorrú madarak gúnyos mosolya alá.*

*micsoda gyász
szép arcodon
üszkös csősz ág
átkot kiált
a vérkorom
ha mozdulsz — fáj*

*Itt nem dobhatod le ruhád, s heveredhetsz — várakozva — rá.
Minden dobbanás, szín vad vád e fekete törvényszék ellen.
Volna ez a vers derűs, mindent megfejtő realista bár,
s te benne nyílt eszű, telt, rohammunkás szénégető lányka,
úgy a vérről tán lepattanna a pörzsölő, százados zár!*

*puha pörnye
nem jó ágynak
ölelésünk
fekete lesz
inkább ülünk
zablás vágyak
páncéltömbre*

*Catullus! Vacogó kínodat (mért vak néha a szem, ha lát?)
mért vetetted oda Nyugatnak kétezer évvel előttem?*

*Siettél, vinnyogó, vén szerelmes: utód ne sírja baját!
Hiába. Bősz rokonvéred most már Keletről zuborgatja
véletlen örökösöd agyába: gyűlölök — és szeretek!*

*mi csikorog
nem a fogam
csak a homok*

*őrizd magad
hidd a hited
élni helyett
ölni ragad
kicsi korod
(nem a józan
csak a konok)*

mi csikorog

Deliblati homokpuszta, 1961. július 7-én.

Azoknak, akik gólyalábon járnak

Torok Csaba

(A kezdő éhezők hanyag eleganciájával)

*A büszke vád mind magadra hullik vissza,
s lábad nehéz lesz. Véred önmagát issza.*

*A szembogár, mint rovargyűjtemény tujén,
fönnakad a járókelők néma, hülyén*

*együgyű képén. Bosszantanak! Fordulnál —
térded az aszfaltra ragad, csak kalimpál*

*minden saroknál: nem szabadulhatsz. Lassú
rágással, füledben, tompán perceg a szű...*

*Vagy úgy? Csak zsebed csörgeted képmutató
s izzadt ujjakkal: jutna még borraivaló*

*az ásványvízzel hozzád futó pincérnek.
(Pazarolhatok talán, hisz ingyenélek!)*